

la contra | ENRIC RAMIONET

El color dels drets

Una noia de Llagostera va ser internada per error en un centre d'immigrants a Casablanca

L'Aida Camara té vint anys, una història per explicar i moltes ganes de desempallegar-se d'un malson que manté viva tota l'amargor. Un malson tràgic, diu ella amb calma però amb la determinació de qui no pensa buscar la pau en l'oblit sinó en la recerca de la justícia, o com a mínim en la denúncia de la injustícia. A l'Aida, que és filla de gambians però que va néixer a Llagostera i té nacionalitat espanyola, la van retenir durant tres interminables dies a l'aeroport de Casablanca. Tornava a casa des de Gàmbia en un vol amb destí a Barcelona que feia escala a aquesta ciutat marroquina i en un control previ a l'embarcament li van dir que el seu passaport era irregular i la van separar de la resta dels viatgers. Cap més explicació: simplement aquesta documentació és falsa i et quedes aquí. Ja veuen amb quina facilitat tomba el destí i amb quina lleugeresa et poden desposseir de drets que consideraves teus. Deu ser un poder excessiu perquè sigui gestionat per algú trastornat per un uniforme i una feina mesquina, però a l'entorn de totes les fronteres que preserven occident de les immensitats del món empobrit, les coses són així. Tu sí, tu no, tu al purgatori. L'Aida va perdre l'avió i va quedar reclosa en un recinte amb altres viatgers d'altres vols i destins que, com ella, no havien superat el judici final del control de passaports. Tots amb la mateixa pigmentació a la pell i origen similar per suggerir que els drets segueixen tenint color i geografia. Amb butaques però sense possibilitat d'estirar-se amb una mínima comoditat i literalment a pa i aigua, va estar tres dies en aquella sala que no dubta a definir com una cel·la. D'altres ja feia una setmana que hi eren i allà els va deixar quan va aconseguir sortir-ne. A l'Aida l'esperaven a Barcelona i no tenia diners, ni mòbil, ni la possibilitat d'entendre's amb la policia marroquina que, segons m'explica, si en algun moment deixava de ser desconsiderada era per esdevenir brutal. Només podia comptar amb la solidaritat dels que es trobaven en la mateixa situació. Li van deixar un telèfon mòbil, va aconse-

Aida, la noia de Llagostera que va viure un malson a Casablanca. / ESTER CODINA

guir comunicar-se amb la seva mare i va reclamar amb insistència la possibilitat de contactar amb el cònsol espanyol. La seva família va moure cel i terra i va trucar reiteradament al consolat de Casablanca. Ella va arribar a parlar en més d'una ocasió amb una empleada de l'ambaixada, però uns i altres, encara que tinguin entre les seves funcions la d'assistir els ciutadans de l'estat que els manté, es van inhibir absolutament. L'Aida em parla de desesperació, de plors, de por, dels vòmits que li provocava l'aigua de l'aixeta, de la impossibilitat d'ingerir cap aliment. Després de lluitar per recuperar la documentació, va haver de retornar a Gàmbia per recuperar els drets, i quan va poder, va viatjar a casa en un vol directe. Li ha que-

dat l'amargor d'un malson i moltes ganes de fer saber al món la seva història. Ha denunciat el paperàs de l'ambaixada i espera explicacions. De fet, la Unió Europea subvenciona generosament el govern marroquí perquè aixequi murs que continguin els fluxos migratoris i l'anima a convertir-se en el gendarme d'Europa. Després tanca el ulls perquè la nostra és una mirada sensible. L'Aida, encara que en tingui, es va veure sense drets ni papers segurament perquè tant els uns com els altres segueixen tenint color. Ella, que és bona persona, diu que no desitja a ningú el que va viure. A mi, en canvi, se m'acudeixen uns quants individus d'idees contundents als quals la duresa de la seva experiència els seria extraordinàriament profitosa.

la columna | JOSEP M. FONALLERAS

L'arquitecte grec

Fa uns anys, a Grècia, un delicat arquitecte grec que parlava francès ens va fer de guia improvisat en un indret paradisiac. Després, quan la cosa va derivar cap a la política i les creences, la seva pulcritud es va tornar feredat i va convertir un discurs amable amb una diatriba ferotge contra Europa i la modernitat, contra les forces ocultes que impedièen el triomf de la religió veritable. Va ser una transformació impensable moments abans, una metamorfosi que, allà on érem, en un lloc fosc i hostil, fins i tot semblava perillosa. Va fregar l'èxtasi quan va descriure la solució als mals del món: «Arribarà el dia que Grècia sigui la potència que ha de ser, el dia que les nacions del planeta s'adonin que Grècia és qui ha de liderar la regeneració espiritual, el dia que la nostra religió sigui el far del món. I arribarà, no en dubteu, tard o d'hora arribarà.» No vam ser capaços de dubtar de la seva fermesa i, molt menys, de posar pals a les rodes de la seva confiança en el país i en l'ortodòxia cristiana. No vam saber ni poder dir-li que el poble escollit no semblava, en aquells moments, en la situació més idònia per afrontar el repte que tenia compromès amb la història. La conversa es va acabar de manera abrupta i ens vam acomiadar sense entrar en el debat que ell, d'altra banda, tampoc no hauria admès. Hi he pensat, aquests dies, amb tot això de la crisi, del deute grec, de l'enfonsament de l'euro, de la necessitat europea de sortir en defensa d'un estat que és a punt de caure pel precipici. He pensat en l'arquitecte i no sé quina opinió en deu tenir, a hores d'ara, del lideratge fonamentalista. Confesso que sóc d'aquells que no serien capaços d'explicar als seus fills —si és que mai ho pregunten— en què consisteix aquest virus que està atacant els grecs i que pot ser que es desplaci cap a Portugal i cap a Espanya. No en sé els detalls tècnics, però sí que sé percebre els episodis de ràbia com un baròmetre de les enormes dificultats que també patim i patirem aquí. Potser sí tenia raó aquell arquitecte amb el somni de lideratge. El que no calculava és que el far grec il·luminava el caos.

PUBLICITAT

PIQUADRO
SPRING SUMMER 2010

Stein

Pompeu Fabra, 11 · 972 203 944 · GIRONA

PUBLICITAT

www.calrei.com

ja som a FIGUERES

hem obert una botiga darrere l'ajuntament, al carrer Besalú 13

cal rei
coses de casa

girona - figueres - sant antoni de calonge

PUBLICITAT

TANCAMENTS D'ALUMINI
Promoció Especial!

ORMETAL

972 47 61 27
www.ormetal.es

PUBLICITAT

SONOR
AUDIOFONS
Centre Auditiu Especialitzat

Ès l'hora de sentir-hi bé!

PHONAK
hearing systems

Gran Via Jaume I, 69-17001 GIRONA
Tel. 972 20 06 64
Vilafant, 8-17600 FIGUERES
Tel. 972 50 93 51
www.sonoraudiofons.com